

Vale topper van Joop Duinkerke blijkt witte raaf op Pau 2020

De openingsvlucht van de ZLU is traditioneel Pau, de COVID-19 pandemie bracht hier geen verandering in. Het lijkt ook een traditie te worden dat we een dag later dan gepland lossen. Maar op zaterdag 18 juli was het dan zo ver en werden onze duiven gelost bij een kalme noord-oostenwind. Onderweg draaide de wind naar zuidwest. De eerste duif in Frankrijk werd geconstateerd om 18.12 op 731 km. Het rekenen gaat dan beginnen bij de liefhebbers en de grote vraag was komen er nog door vanavond. De eerste Nederlandse duif werd geklokt om 21.58 uur bij Martin de Poorter in Sluis op 931 km een kleine 40 km korter dan de gemiddelde afstand bij IFC Zeeland. Het zou krap gaan worden, mede gelet op de snel invallende duisternis. Alleen een witte raaf zou het vermoedelijk gaan lukken. Joop had 2 duifjes in de strijd waaronder zijn vale topper. Normaal gesproken zit in/voor zijn garage en heeft goed zicht op een aankomende duif. Dorpsgenoot en collega duivenmelker Ben van Maaren hield Joop en Jolien gezelschap om de duiven op te wachten. Onder het genot van een kleine alcoholische versnapering zat met op het platje direct achter de woning, helaas wel met minder zicht op het hok. Om even 22.00 uur belde een andere dorpsgenoot, Sander Dijkema, om te melden dat Joop voor 22.20 moest klokken zitten om nog voor Martin de Poorter te kunnen blijven. Geen probleem riep Ben, we bellen je zo terug als hij binnen is. En boem om 22.18 uur zat Joops Vale topper in één keer op de spoetnik. Een super prestatie opnieuw van de 13-3309938 en goed voor de overwinning en ook nationaal top met prijs 6.

Deze Vale doffer heeft inmiddels een indrukwekkende erelijst op de ZLU vluchten verzameld met o.a. 1/204 Pau 2020; 1/318 St.Vincent 2017; 20/287 St.Vincent 2018; 23/312 Pau 2018; 33/261 St.Vincent 2019; 36/270 Perpignan 2018; etc.

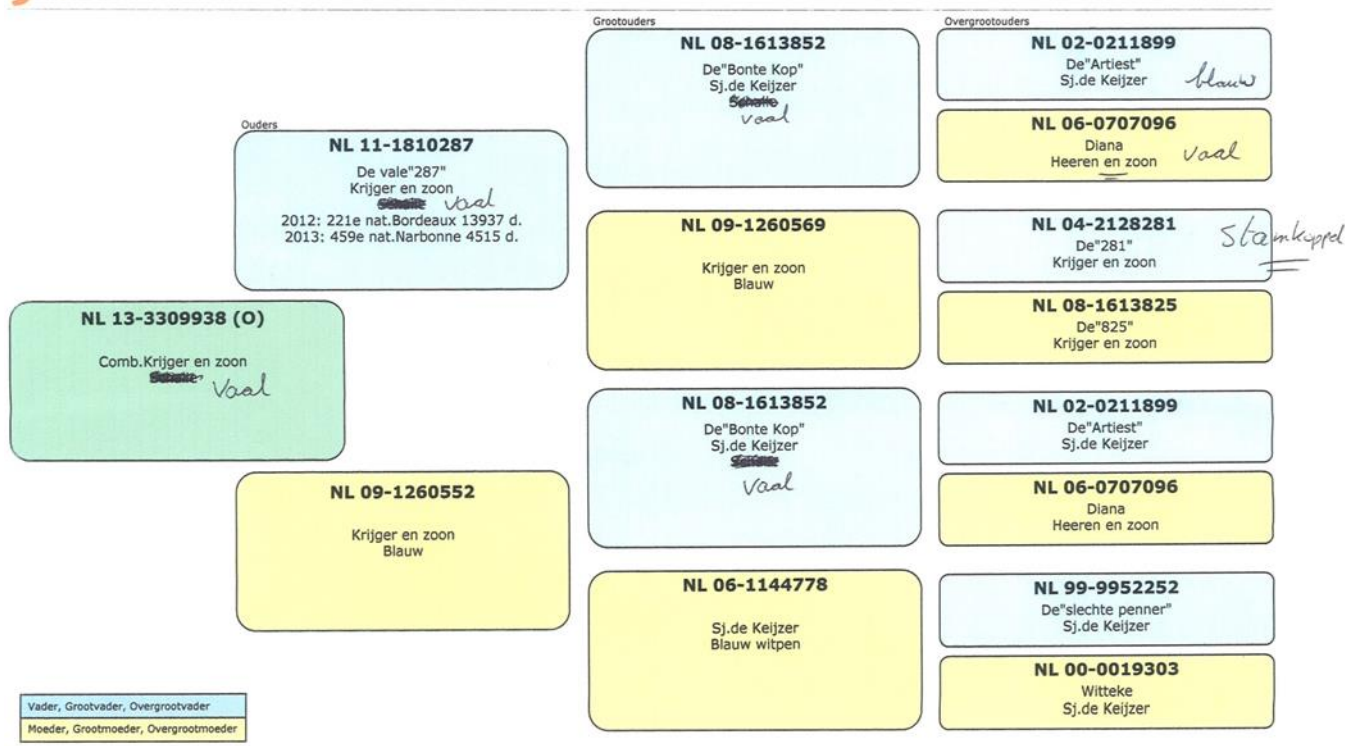

De 13-938 wordt gespeeld op traditioneel weduwschap. In de afstamming zien we dat zijn vader en moeder halfbroer x halfzuster is met beide de "Bonte Kop" van Sjaak de Keizer uit Hansweert als vader. Verder zien we bekende namen als de "Slechte Penner" van Sjaak de Keizer en het "Witteke" lijn 1^e Nat. Bordeaux en Gouden Crack 2 van wijlen Herman Vermeulen uit Schore. Lijnen die zich dus al bewezen hebben.

De 75-jarige Joop Duinkerke kunnen we onder de categorie kleinere liefhebbers scharen. Met klein wordt hier dan het totaal aantal duiven op de kooi bedoeld, want qua prestaties is Joop toch wel een grote meneer. Op Pau (204 duiven) bijvoorbeeld had hij maar 2 duiven mee en zijn tweede duif scoorde de 33^e prijs bij IFC. Nationaal goed voor prijs 517 van 4.255 duiven. In vergelijking met eerdere reportages over Joop in 2016 en 2017 overwinteren er inmiddels wel wat meer duiven als toen op de kooi, circa 60 oude duiven. Joop heeft maar 9 jongen voor zichzelf gekweekt, waarvan er nu nog 6 aanwezig zijn, waaronder 2 zonen uit de Vale 938. De duiven op de kooi zijn veelal afkomstig van regionale liefhebbers, zoals clubgenoten Ron en Robin Krijger en Wim Jeremiasse.

Stamboom van NL 13-3309938

Op de vraag of hij aan medische begeleiding doet krijg ik het antwoord "nee", tenzij de dierenarts het voor schrift. Begin 2020 had Joop te maken met een paratyfus uitbraak op de kooi. In eerste instantie wilde hij niet kuren en heeft de zieken opgeruimd, waardoor 10 doffers en 3 duiven dit niet hebben overleefd. Op aandringen en advies van Danny de Voogd heeft hij later toch nog een poosje gekuurd met Parastop van Belgica De Weerd. Af en toe knoflook en ui in het water en een hele week bijvullen en dat is de medische begeleiding. Uiteraard wordt de verplichte enting tegen paramyxo wel gegeven.

De duiven worden rond 1 april gekoppeld en mogen dood broeden. Uit deze koppels worden hooguit een zestal jongen voor eigen gebruik gekweekt. Deze worden vaak nog aangevuld met krijgers van diverse bevriende melkers. Kweken is duidelijk niet het favoriete onderdeel van de duivensport bij Joop.

Gevoerd wordt er met Van Robaey's. In het seizoen wordt de vliegmeningeling gemengd met de ruimengeling en buiten het seizoen wordt alleen de ruimengeling verstrekt. Er wordt afgemeten gevoerd, er mag geen voer in de bak blijven liggen. Wat de bijproducten betreft is het programma beperkt. Iedere dag vers grit en in het seizoen soms een mix van DHP Cultura.

De 75-jarige Joop Duinkerke is een rustige liefhebber die niet voor kampioenschappen speelt, maar van vlucht naar vlucht bekijkt of en wat hij gaat inmanden. Als het weer, of de conditie van zijn duiven, hem niet aanstaan of als hij er zelf geen zin in heeft slaat hij de geplande vlucht rustig over. De sociale contacten in de duivensport zijn voor Joop van groot belang. Zowel zijn vereniging als collega melkers zullen zelden tevergeefs een geroep op hem doen. Duivensport zoals het bedoeld is.

Hopelijk wordt 2021 weer een “normaal” duivenjaar en het zo mij niet verbazen als ik op korte termijn weer mijn opwachting moet maken voor wederom een reportage bij deze sympathieke liefhebber.

IFC Zeeland
Jaap Bruggeman